

Селимъ I (1522) останъ свободенъ владѣтель откакъ умори бащъ си, двама-та си братія и двама-та си браточяда. Религіозна-та омраза между *Шіи* и *Сунны* распалва между Персіѣ и Турціѣ еднѣ дльгѣ борбѣ, коя-то одесятъчи жители-ты и на двѣ-тѣ дръжявы. Ако да не бѣхъ посрѣд-ствовали Мюфтія-та и Везирь-ть имаше да стане единъ общъ сѣчь възъ христіаны-ты по всичко-то царство. Завоеваніе-то на Египеть, на по-голѣмж-тѣ часть отъ Кюрдистанъ и на Месопотаміѣ прослави края на царуваніе-то на Селима I.

Сюлейманъ I (1520) ся отличилъ най-напрѣдъ съ прѣвзятіе-то на Бѣлградъ и на островъ Родосъ. Той заобыколва Віенѣ, продльжи борбѣ срѣщъ Венеціѣ, Персіѣ, Египеть и срѣщъ Германіѣ; живѣлъ въ пріятелство съ Франціѣ, Польшѣ и Россіѣ, той е съградилъ джяміѣ Сюлейманіе, прѣустроилъ улемы-ты, урядилъ дръжявж-тѣ си, като ѣ далъ законы. Въ негово врѣмя османска-та дръжява достигшла до връха на славж-тѣ си.

Отъ смръть-тѣ на Сюлеймана (1566) до Махмуда II (1808) дръжява-та врѣвѣла все на испаданіе. Султани-ти не ся яввали вече въ Диваны-ты, нито прѣдъ хора-та, за да си дадѣтъ по-голѣмж важность; недостойни любимци захващатъ прьвы мѣста; харемы-ты ся намѣшять въ работы-ты по управленіе-то; голѣмци-ти добываютъ неограниченж силж, Еничери-ти своеволствуютъ.

Селимъ II (1566) е единъ отъ незначителны-ты султаны. Въ негово врѣмя е покоренъ Кипръ и Емень.

Въ врѣмя на *Мурада III* (1574) Еничери-ти испрво стѣгнѣти испослѣ станжли много своеволны и зели да налагать волюж-тѣ си и защо-то намѣрили единъ слабъ Султанъ потънжлъ въ развратъ. Въ негово врѣмя умрѣ прочютый садразамъ Мухаммедъ Соколи, и негова-та смръть открь на Европѣ испаданіе-то, кое-то до тогава Европа не разбираше.

Мухаммедъ III (1585), откакъ ся прогласилъ за Султанъ, затворилъ ся въ харема си, отгдѣ-то излѣзълъ за да посѣче Еничар-агасж. Въ негово врѣмя Горня-Венгія, Трансилванія, Молдавія, Влашко отмѣтнжлы ся отъ Турско.

Ахмедъ I (1603) покровителствовалъ Маджари-ты срѣщъ Германцы-ты и припозналъ Боксе за тѣхнѣ краля.